

[Petra Petersen.]

at jeg ikke har faaet mine Synspunkter frem i Udvalget.

For ganske nylig var der en Udsendelse i Radioen, der omhandlede den enlige Moder. I denne Udsendelse var der en Moder med to smaa Børn, og man spurgte Børnene, hvad de gjorde, naar Moderen var paa Arbejde. De svarede, at de stod op og gik Resten af Dagen paa Gaden, og da man spurgte Børnene, hvad de saa gjorde, hvis det blev Regnvej, svarede de: Saa gaar vi ind paa en Trappegang, til Mor kommer hjem. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Fru Edel Saunte, om det ærede Medlem ikke tror, at en saadan Moder i høj Grad er handikappet, naar hun skal ud til sit Arbejde, om man ikke tror, at en saadan Moder er handikappet i hele sin Tilværelse, naar hun skal staa paa Arbejdspladsen og vide, at hendes smaa Børn færdes paa Gaden.

Jeg er opmærksom paa, hvad jeg ogsaa sagde i mit Indlæg, at det er vanskeligt for Faderen at betale, og jeg har henvist til, at naar man her fra Statens Side blankt giver op og siger, at Faderen ikke er i Stand til at betale det, der er nødvendigt til Barnets Underhold — og det gælder jo ikke alene Faderen til Børn uden for Ægteskab, men det gælder ogsaa om Faderen til Børn i Ægteskab —, saa maa man tage Konsekvensen af det og gennemføre den Børnerente, vi saa længe har foreslaaet.

Socialministeren (Strøm): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Svend Jørgensens Henstilling til mig om at gøre Indenrigsministeren opmærksom paa Forholdene vedrørende Folkeregistrene skal jeg foretage det fornødne.

Det ærede Medlem Fru Petra Petersen har ved flere Lejligheder bebrejdet mig, at jeg ikke hurtigt nok kom med det Lovforslag, der var Tale om. Vi har arbejdet paa fuld Kraft, hvad sikkert ogsaa det ærede Medlem vil erkende, for at faa Lovforslaget frem og fremmet saa hurtigt som muligt. Men det ærede Medlem har altsaa tit bebrejdet mig, at det kom ikke hurtigt nok. Nu er det altsaa kommet, og nu gaar Arbejdet for hurtigt. Det synes jeg, at det ærede Medlem alligevel ikke skal bebrejde os. Jeg takker i hvert Fald Udvalget for det hurtige Arbejde, der er udført, og jeg takker for det Resultat, der er opnaaet.

Det ærede Medlem omtalte en Moder med to Børn, der havde talt i Radioen. Jeg hørte ogsaa den Udsendelse, og jeg er tilbøjelig til at tro, at netop denne Moder vil blive hjulpet. Den Moder havde jo Ar-

bejde og kunde i Kraft af den Indtægt; hun hidtil har haft, og den Indtægt, der hidtil har været, antagelig ikke faa noget Bidrag til sine Børn, men det er min bestemte Opfattelse, at hun nu med den Arbejdsindtægt, hun har, vil faa det fulde Bidrag for de 2 Børn, og det er efter min Mening en Hjælp, der betyder en hel Del, hvilket jeg ogsaa regner med, at det ærede Medlem vil give mig Ret i.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Fru Petra Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Petra Petersen: Jeg ved ikke, hvor længe man i Socialministeriet skal være om at udarbejde saadanne Forslag til Ændringer som dette Lovforslag, jeg ved kun, at det er 6 Maaneder siden, vi fik en ny Regering, som i Programtalen udtalte, at nu skulde der gøres noget for den enlige Moder og Barnet. Og jeg har Ret i min Kritik, naar jeg siger, at vi kun har haft ganske kort Tid til Udvalgsarbejdet, og at vi har arbejdet med stor Hast. Enhver Forbedring hilser jeg med Glæde — jeg sagde det ved første Behandling, og jeg har sagt det endnu en Gang. Vi er ogsaa glade for, at der er gjort noget, men vi siger, at det, som jeg ogsaa har paavist, er for lidt, og at vi trænger til endnu meget mere.

Socialministeren (Strøm): Jeg skal gerne indrømme, at det er et halvt Aar siden eller saa, at den nye Regering traadte til og jeg havde den Ære at blive Socialminister, men jeg vil dog gerne paapege, at der ogsaa har været andre Problemer i Socialministeriet, som vi har beskæftiget os med, hvilket ogsaa har bevirket, at vi her paa Rigsdagen har gennemført adskillige Love. Jeg tænker her ikke mindst paa den Lov om Folkeforsikring, som et Flertal i dette høje Ting var saa elskværdigt at være med til at gennemføre. Det var dog et betydeligt Lovgivningsarbejde, her var Tale om. Jeg tænker paa Ulykkesforsikringsloven, jeg tænker paa Mødrehjælpen, jeg tænker paa Militærinvaliderne og paa Skolebespisningen, for ikke at nævne flere, og nu altsaa ogsaa Loven om enligt stillede Forsørgeres Børn. Jeg takker Udvalget for det Arbejde, der er udført, og haaber, at Loven — selv om der altsaa kan være nogle, der mener, at den skulde have været lidt bedre, end den er — dog vil vække Tilfredshed hos dem, der nu faar Gavn af den.